

fastsat ved beslutninger truffet af Den Høje Myndighed efter udtalelse fra Det rådgivende Udvalg.

Disse beslutninger træffes, når de forekommer nødvendige for at undgå forstyrrelser på det samlede fælles marked eller på en del af dette, eller skævheder, som måtte følge af en uoverensstemmelse mellem de former for prisnotering, der benyttes for et produkt og for de råstoffer, som bruges til dets fremstilling. De er ikke til hinder for, at virksomhederne bringer deres tilbud på linje med de betingelser, der tilbydes af virksomheder uden for Fællesskabet, forudsat at sådanne transaktioner anmeldes til Den Høje Myndighed, som i tilfælde af misbrug kan begrænse eller inddrage de pågældende virksomheders adgang til at benytte sig af denne undtagelsesbestemmelse.

Artikel 61

På grundlag af undersøgelser, som Den Høje Myndighed har foretaget sammen med virksomhederne og deres organisationer i henhold til bestemmelserne i artikel 46, stk. 1 og artikel 48, stk. 3, og efter at have rådført sig med Det rådgivende Udvalg og Rådet angående disse foranstaltningers hensigtsmæssighed og det prisniveau, de medfører, kan den for et eller flere af de produkter, som er undergivet dens kompetence, fastsætte:

a) højestepriser inden for det fælles marked, hvis den finder, at en sådan beslutning er nødvendig for at nå de i artikel 3, navnlig litra c) nævnte mål;

b) mindstepriser inden for det fælles marked, hvis den finder, at en åbenbar krise består eller er overhængende, og at en sådan beslutning er nødvendig for at nå de i artikel 3 nævnte mål;

c) mindste- og højestepriser for udførsel, efter at den har rådført sig med de pågældende virksomheders organisationer eller med virksomhederne selv, og under former, som er tilpasset efter forholdene på de udenlandske markeder, hvis en sådan indgriben kan ske under effektiv kontrol og findes nødvendig såvel på grund af de farer, markedssituationen har skabt for virksomhederne, som for i de internationale økonomiske forbindelser at fremme det i artikel 3, litra f) angivne mål, og, i tilfælde af fastsættelse af mindstepriser, under forbehold af anvendelse af bestemmelserne i artikel 60, stk. 2, sidste afsnit.

Ved fastsættelsen af priser skal Den Høje Myndighed tage hensyn til nødvendigheden af at sikre kul- og stålindustriens samt forbrugerindustriernes konkurrencedygtighed i overensstemmelse med de i artikel 3, litra c) angivne principper.

Såfremt Den Høje Myndighed i de ovennævnte situationer ikke tager initiativet, kan en Medlemsstats regering henvende sig til Rådet, som ved beslutning vedtaget med enstemmighed kan opfordre Den Høje Myndighed til at fastsætte sådanne højeste- eller mindstepriser.

Artikel 62

Når Den Høje Myndighed anser det for at være den bedst egnede måde til at undgå, at kulprisen kommer til at ligge på niveau med produktionsprisen i de miner, som er dyrest at drive, men hvis fortsatte drift midlertidigt anses for nødvendig for udførelsen af de i artikel 3 angivne opgaver, kan den, efter udtalelse fra Det rådgivende Udvalg give tilladelse til udligningsbetalinger:

– mellem virksomheder inden for samme minedistrikt, for hvilke der gælder samme prislister;

– efter høring af Rådet, mellem virksomheder beliggende i forskellige minedistrikter.

De nævnte udligningsbetalinger kan desuden indføres på de i artikel 53 anførte betingelser.

Artikel 63

(1) Hvis Den Høje Myndighed konstaterer, at købere systematisk udøver forskelsbehandling, især i medfør af klausuler, som gælder for handelskontrakter, der indgås af organer under det offentlige, retter den de fornødne henstillinger til de pågældende regeringer.

(2) Den Høje Myndighed kan i den udstrækning, den finder det nødvendigt, bestemme:

a) at virksomhederne skal udforme deres salgsbetingelser på en sådan måde, at deres købere og kommissionærer forpligter sig til at overholde de regler, som er fastsat af Den Høje Myndighed i medfør af bestemmelserne i dette kapitel;

b) at virksomhederne skal gøres ansvarlige for misligholdelse af de således indgåede forpligtelser, som begås af deres direkte agenter